

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అసుగ్రహభాషణములు, 28-06-06, జిహ్వారు

ప్రియమైన ఆత్మబింధువులల్లారా,

మనందరకు గురువు అయిన వ్యాసుడు బుఱం మనం తీర్చుకోలేము. వ్యాసుడు పొర్చుమి రోజున పుట్టుడు. ఆయన పుట్టిన రోజును గురువుల్లామగా ఎవరి గురువును వారు ఆరాధించుకోమని సాంప్రదాయం మన పెద్దలు ఏర్పాటు చేసారు. మన భారతియ సాంప్రదాయానికి వాత్సీకి మహార్షి, వ్యాస మహార్షి శ్రీచీనమైనవారు, ఈ ఇద్దలిని మనం మల్లివాళీము. వేదవ్యాసుడు అని ఎందుకు పిలుస్తారు అంటే ఆయనకు ముందు వేదాలు అన్ని ఒక గుట్టకింద ఉండేవి, ఆ వేదరాశిని బుగ్గివేదం, యజ్ఞవేదం, సామవేదం, అధర్యణ వేదం అని నాలుగు వేదాలుగా విభజించాడు కాబట్టి ఆయనకు వేదవ్యాసుడు అని వేరు వచ్చింది. వేదంలో ఒక్క భగవంతుడి గులంచే చెప్పారు, ఆత్మజ్ఞానం గులంచే చెప్పారు ఇంక విషీ చెప్పలేదు అనుకొంటారు. వేదంలో బ్రహ్మజ్ఞానం గులంచి చెప్పటమే కాదు, మన జీవితంలో ఎదురయ్యే కప్పునుఖాల గులంచి, సమస్తుల గులంచి అన్ని విషయాలు వివరంగా చెప్పారు. మన పెళ్ళిలో చబివే మంత్రాలు అయినా, చనిపోయిన తరువాత చేసే కార్యక్రమాలు అన్ని కూడా వేదంలో నుండి తీసుకొన్నావే, ఎవరి సాంతం కాదు. మనలో మంచితనం ఉంటే ఇతరులలో మంచితనం మనకు తెలుస్తుంది, మనలో మంచితనం లేదు అనుకో ఇతరులలో మంచితనం ఉన్నా అది మనకు కనబడడు. మీరు ఇతరులకు అవసరమైతే సహకరించండి, పీడించవద్దు. పరులను పీడిస్తే మీకు భవిష్యతీలో పాపం వస్తుంది, పరులకు సహకరిస్తే పుణ్యం వస్తుంది. పాప ఫలితం దుఃఖం, పుణ్య ఫలితం సుఖం. భారతం ప్రాసి వ్యాసుడు ఒక విషయం చెప్పాడు. ఈ భారతంలో లేని విషయం ప్రపంచంలో ఎక్కడా ఉండదు. ప్రపంచంలో రకరకాల మనుషులు ఉంటారు. ఇందులో ఏ రకమైన మనిషి అయినానరే భారతంలో చూస్తే కీడికి సలపడ మనిషి ఉంటాడు. అయితే భారతం చబివే కిపిక, అర్థంచేసుకొనే బుటి మనకు లేదు. భారతాన్ని ‘పంచమ వేదం’ అంటారు.

మీకు చిరాకుగా ఉంటి అనుకోండి, అది మీ మొఖాంలో కనిపిస్తు ఉంటుంది. మీ ఇంట్లోవారు మీ మీద కోపంగా ఉన్నారు అనుకోండి, వారు మిమ్మల్ని నోటించే తిట్టుకపోయినా వాల కోపం కళలో కనబడుతూ ఉంటుంది. ఎవరికైనా అసూయ ఉంచి అనుకోండి, ఆ అసూయ మాటలు మనకు తెలుస్తూ ఉంటాయి. వారు ఏదిగా ఉంటే అది ఎలాగ కనిపిస్తు ఉంటుందో అలాగే మనం జ్ఞాని యొక్క మొఖాంలోనికి చూస్తూ ఉంటే వాడు పాంచిన ఆత్మజ్ఞానం యొక్క వైభవం, ప్యాదయంలో ఉన్న సిర్కలత్వం, ప్రేమ మొత్తానికి తెలియకపోయినా

ఎంతోకింత మీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది అంటాడు వ్యాసుడు. మీరు భగవట్టిత చదవండి, ఉపనిషత్తులు చదవండి. ఉపనిషత్తులలో ఇలా చెప్పారు, గీతలో ఇలా చెప్పాడు ఏమిటే అని మీకు సందేహాలు వస్తూ ఉంటే వ్యాసుడు ప్రాసిన బ్రహ్మసూత్రాలు మీ సందేహాల్ని కడిగేస్తాయి. రాగద్విషాలను ఎంతకాలం అయితే విడిచి పెట్టలేరో అంతకాలం మీకు వైకుంరంలో చోటు ఇవ్వరు, రాగద్విషాలను మూలాలంతో సహా ఎవడైతే విడిచిపెట్టడో వాడే వైకుంఠాసికి పెట్టటాసికి అర్పుడు అని వ్యాసుడు చెప్పాడు. మనం మాటల్లాడేమాట మంచిది అయితే, మంచి మాటలు వింటూ ఉంటే, మన చేత మంచిది అయితే, మన సంకల్పం మంచిది అయితే మనకు మంచిబుధి కలుగుతుంది, సాత్మ్యకబుధి కలుగుతుంది. సాత్మ్యకబుధి మాత్రమే హృదయంలో ఉన్న సత్యాసికి దారిచూపిస్తుంది, అక్కడకు చేరుస్తుంది. భగవంతుడు నీకు తేటాయించిన పసిని హృదయపూర్వకంగా త్రథగా, ప్రేమగా ఈశ్వరాల్చతంగా చెయ్యి. అలా పసిచేసుకొంటూ నీ మనస్సును అదుపులో పెట్టుకోి, స్ఫూర్ణసాంగత్యం చెయ్యి, ఆగ్రహసికి గుల అవ్యకు నిగ్రహస్తి పెంచుకోి. ఇలా జీవించటం మానివేసి లోకం గొడవలు అన్ని నెత్తిమీద పెట్టుకొని తిరగటం ఎటువంటిది అంటే గెడ్డం గీసుకోవటాసికి అద్దం ముందుకూర్చిని బింబాసికి గడ్డం గీయటం మానివేసి ప్రతిజంబాసికి గెడ్డం గీసేవాడు ఎంత ముర్ఖుడో నువ్వు కూడా అటువంటివాడివే అన్నారు భగవాన్. ఇప్పుడు మన పరిస్థితి అలాగే ఉంది.

ఎవడి బోధ అయితే మీకు లోచూపు కలుగచేస్తుందో, మీ మనస్సును నిర్మలం చేస్తుందో, మీ మనస్సును బ్రహ్మం వైపుకు నెట్టుకొని పాశుందో వాడే సద్గురువు. ఆయన ఆకాశగంగలాంటివాడు. వర్షం కురుస్తూ ఉంటే నీరు పట్టండి అందులో నలకలు ఉండవు, అటువంటివాడు సద్గురువు. ఆత్మ అన్నా గురువు అన్నా ఈశ్వరుడు అన్నా ఒక్కటే. మీ మనస్సును నిగ్రహించుకోండి అని చెప్పటంకాదు, మనస్స నిగ్రహింపబడే వాతావరణం తీసుకొనివస్తాడు, వాడు గురువు. సద్గురువు సమక్షంలో నీకు ప్రశాంతత కలుగుతుంది, నీకు తెలియకుండా లోపల పురోగమిస్తావు. సిజమైన ఆనందం నీ హృదయంలోనే ఉంది అనే భావనను కలుగజేసి, కలుగచేయటమే కాదు దాసిని పాంచింపచేస్తాడు. గురువు యొక్క మౌగం జ్ఞానాన్ని ఇచ్ఛటమే. అందులో నుండి జ్ఞానతరంగాలు, సాంతీ తరంగాలు మిమ్మల్ని ముంచేస్తాయి. వాడు వి శాంతిని, సుఖాన్ని పాంచుతున్నాడో ఆ స్థితిని పాందేవరకు మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు, వాడు సద్గురువు. నేను కంచి పరమాచార్యులను చూడటాసికి పెళ్ళాను. ఆయన తమిళంలో ఏదో చెపుతున్నారు. నా ప్రక్కన కూర్చిన్న వ్యక్తి ఆయన మొఖంలోనికి చూస్తున్నారు. మీకు తమిళం వచ్చే అన్నాను. నాకు తమిళంరాదు ఆయన ఎవరకో ఏదో చెపుతున్నాడు, ఆ గొడవ నాకు ఎందుకు? నాకు తమిళం వచ్చేఉంటే ఆ

మాటలలో కొట్టుకొనివేశిదును, తమిళం రాకపోవటం వలన ఆయన మొఖంలో ఉన్న ప్రస్తుతమను, కాంతిని చూస్తున్నాను అన్నాడు. అది సద్గురువు యొక్క వైభవం. గురువు అంటే ఆత్మ, ఆత్మ అంతటా వ్యాపించి ఉంటుంది, దానికి దూరం, దగ్గరతో సంబంధం లేదు. ఇక్కడ ఉండి అమెరికాలో ఉన్న వాలని అనుగ్రహించవచ్చు, ఆత్మ యొక్క వైభవం అల్సిటి.

దేహమే నేను అనుకోవటం వలననే మీకు జన్మలు వస్తున్నాయి. దేహము నేను అనే తలంపును తీసి ప్రక్కన పెడితే పూర్వజన్మ లేదు, రాబోయే జన్మలేదు, ఆత్మలో స్థిరపడతావు. తలంపులు, విషయాలు, జన్మలు అన్ని ఆగిపోతాయి, కాంతిలో ఆనందంలో ఉఱిసులాడతావు, ఇంద్రుడికి కూడా మిమ్మల్ని చూసి అసూయ కలుగుతుంది, అది ఆత్మ యొక్క వైభవం. యాత్రలకు వెళ్ళి తిలగి మీకాళ్ళ అరగిపోయినా, ఉపవాసాలు చేసి చేసి మీ శలీరం తుప్పించిపోయినా, దానాలు చేసి చేసి మీ చేతులు అలగిపోయినా గురువుఅనుగ్రహం లేకపోతే మోత్తం రాదు. మనం గురువు దేహం దగ్గర కూర్చోనక్కరలేదు, ఆయనతో మానసికఅనుబంధం కలిగి ఉంటే మనకు మోత్తం వచ్చేస్తుంది. మీ ఇంట్లో వారు మీకు రకరకాల సుఖాలు ఇవ్వవచ్చు బంగారాలు, పట్టుచీరలు ఇవ్వవచ్చు, కాని ఆత్మజ్ఞానం వైపుకు మీ కళ్ళ తెలిపించి, ఆత్మ సుఖంలోనికి మిమ్మల్ని మేల్కొలిపేవాడు మీ గురువు, గురువు తప్పించి ఇటి ఎవరికి సార్థకం కాదు. జనాన్ని పాశుచేసుకొనే ఉఛ్ఛిశ్శం మాకు లేదు. నేను ప్రత్యేకిస్తే తెల్లవాళ్ళ నా చుట్టూ వందలమంది తిరుగుతారు. జనం కాదు మాకు మోత్తాన్ని ఇచ్చేంది. నాకు ఈశ్వరుడి అనుగ్రహం ఉంది అనుకోండి, మీరు ఎవ్వరు ఇక్కడ కూర్చోరనుకోండి, నాకు నష్టం ఏమిటి? పాందవలసించి ఈశ్వరుని దయ, ఆయన దయ కలిగినప్పుడు మోత్తం వస్తుంది.

గురువు యొక్క అనుగ్రహం పాందటానికి ఎంతకాలం వడుతుంది అని అడుగుతున్నారు. అలా ఎదురు చూడవద్దు. గురువు మనకంటే తెలివికలవాడు. ఆయన ఎప్పుడు ఇవ్వాలి, మన జీవితాన్ని ఎలా మలుపు తిప్పాలి అని ఆయనే చూసుకొంటాడు. నీవు ఈశ్వరుని పాదాలను విడిచిపెట్టవద్దు. గురువు పాదాలను నువ్వు అంటిపెట్టుకొని ఉన్నంత కాలం నీ మనస్సు ప్రపంచం వైపుకు తిరగదు, ఆయన పాదాలను విడిచిపెడితే నువ్వు మాయలో పడిపోతావు. సద్గురువు యొక్క సాంగశ్శం వలన సీకు తెలియకుండా దేహాసన, లోకవాసన, శాస్త్రవాసన నశిస్తాయి. రాబోయే జన్మలకు కారణాలు నీలో ఎన్న ఉన్నప్పటికీ గురువు అనుగ్రహం వాటిని కావ్చి బూడిద చేస్తుంది. ఈశ్వరానుగ్రహం గనీభవించి ఒక ముద్ద అయితే అదే ఈ కొండ, ఈశ్వరానుగ్రహం ఈ కొండరూపంలో ఉంది అంటారు రమణస్తామి. నీ మనస్సు ఎంతకాలం అయితే అంతర్ముఖం అవ్వదో అంతకాలం ఆత్మజ్ఞానం

కలుగదు. బాహ్యదృష్టిలో నుండి నీ మనస్సును మళ్ళించి అంతర్దృష్టిని కలుగచేసేవాడే నిజమైన గురువు. మూలతలంపును దాని మూలంలోనికి తోలుకొని వెళ్లివాడే సద్గురువు. రహితమోగుణాలనుండి నిన్న తప్పించి సత్కరుణ ప్రదానుడిగా చేసి, ఆ సత్కరుణం ద్వారా నీకు లోచూపు కలుగచేసి నిన్న వ్యాదయంలోనికి చేర్చివాడే సద్గురువు. నాకొంపలో నుండి బయటకు తీసుకొని వచ్చి ఈ స్పష్టి అంతా ఏ కేంద్రంలో నుండి వస్తుందో ఆ వ్యాదయ కేంద్రంలోనికి నన్న తీసుకొని వచ్చియాపు, వ్యాదయగుహలోనికి చేరాక ఇదేనా నిజమైన ఇల్ల అని తెలిసింది, నా ఇంటికి నేను వచ్చేసాను అనిపించింది, నీ దయ అనే అస్తుంతో గులతప్పకుండా కొట్టాపు అరుణాచలీశ్వరుడా అన్నారు భగవాన్.

సద్గురువు సన్నిదానంలో మనస్సు నిర్మలం అవుతుంది. గులాబిపువ్వు నేను అందలకి వాసన ఇవ్వాలని అనుకోదు, గులాబి పువ్వు ప్రక్కన కూర్చుంటే మనకు వాసన వస్తుంది. అలాగే సద్గురువు ఉపాధిద్వారా హాంతి, జ్ఞానం, తేజస్సు ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. తొంతమంచి ఎలా ఉంటారు అంటే గులాబిపువ్వులో ఉన్న సాందర్భం చూడటం మానివేసి, గులాబిరేకుల యొక్క అందాన్ని చూడటం మానివేసి, గులాబి పువ్వులో నుండి వచ్చే వాసనను గ్రహించటం మానివేసి, ఆ గులాబిపువ్వు ప్రక్కన ఉన్న ముళ్ళను చూస్తారు, లోకం విజికడ ఇలా ఉంది. ఈశ్వరుడి మీద మనకు ప్రేమ కలుగుతోంది అనుకోండి, అది మన తెలివి తేటల వలన తాదు, మన సాధన వలన కాదు, అది కూడా ఆయన దయే. అది తెలుసుకొన్న వాడు ధన్యుడు. శలీరం అంతా బాడి చేయుకొని జన్మల తరుణికి కష్టపడి ప్రయత్నం చేఖినా పాండలేని మోళ్ళాన్ని గురువు మాట వలన, చూపు వలన, ఆయన దయవలన మోళ్ళాన్ని నీకు అంబిస్తాడు. నీరు శలీరాన్ని ఎలా శుభ్రం చేస్తుందో అలాగ గురువు బోధించి నీ మనస్సును కడిగి శుభ్రం చేసి దానికి లోచూపు నేల్చి, నీకు మోళ్ళానుభవాన్ని కలుగజేస్తాడు, వాడు గురువు. మీకు ఎప్పుడైనా మంచి రోజులు వస్తాయి, బాగున్నాయి బాగున్నాయి అనుకోంటాము. ఆ మంచి రోజులు నిజం కాదు, బాగున్నాయి అనుకొనేవాడు నిజంకాదు. మీకు ఎప్పుడైనా చెడ్డరోజులు రావచ్చు కష్టంగా ఉంది అనుకోంటాము, ఆ చెడ్డరోజులు నిజం కాదు, కష్టంగా ఉంది అనుకొనేవాడు నిజం కాదు. ఇది అంతా మహాస్వస్థం అన్నాడు వ్యాసుడు. ఇది మహా స్ఫుర్తం అన్న సంగతి పుస్తకాలు చదవటం వలన తెలియదు. గురువు అనుగ్రహం లేకపోతే ఇది స్ఫుర్తం అన్న సంగతి మీకు తెలియదు. ఆత్మజ్ఞానం యొక్క ఘలమే మోళ్ళం, అది శాశ్వతమైనది. అది ఎవడు ఇస్తాడు? నీ ఇంట్లోనివారు ఇస్తారా? నీ స్నేహితులు ఇస్తారా? ఆత్మజ్ఞాన దాత గురువు. సద్గురువు మాత్రమే నీకు ఆత్మజ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. కాలీలో మరణిస్తే ముక్కి అరుణాచలాన్ని ప్సులిస్తే ముక్కి మీరు ఆమెలకాలో ఉన్నా ఇట్లంబి లేదు, మానసికంగా అరుణాచలాన్ని ప్సులిస్తే చాలు. జ్ఞానం యొక్క మౌలికి దూరం ద్వారా అని విమీలేదు.

సద్గురు శ్రీ నాన్మగారా అనుగ్రహభావములు

11-07-06 మంగళ గురుపొళ్ళమి మహాత్మవం, జిన్నారు శ్రీరమణాత్మం (మ॥ 2 గం॥)

16-07-06 ఆది కాలినాడ ఆంధ్రప్రదేశ్ సైఫ్లీ పాలీసు అకాడమీ కళ్ళాణ మండపం (మ॥ 2 గం॥)

18-07-06 మంగళ మాఘం, తూర్పుగోదా జిల్లా (మ॥ 2 గం॥)

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

శ్రీ రమణీయ శ్రీ రమణీయే తార్ప్రీకోష్టము (జూన్‌మాయ్)

ఉ॥ గం॥ 6-00ల సుండి మధ్యాహ్నం గం॥ 12-00ల వరకు

సద్గురు దర్శనం

ఉ॥ గం॥ 8-00లకు

శ్రీ రమణ క్షేత్రంలా భగవాన్ పూజ

మధ్యాహ్నం గం॥ 12-00లకు

సద్గురు శ్రీ నాన్మగారు శ్రీ రమణ క్షేత్రమున్కు విచ్ఛేయుదురు

మ॥ గం॥ 2-00లకు

శ్రీ వేగేశ్వరీరామీ వేరప్రసాద మూలురాజు (చిలకూరు)
దంపటులచే గురుపూజ

మ॥ గం॥ 2-30 సి॥లకు

సద్గురు అనుగ్రహభావములు

గమనిక :

ఉ॥ గం॥ 10-00ల నుండి మ॥ గం॥ 12-00ల వరకు ప్రసాద విఱయోగము

Plea to reduce height of POLAVARAM DAM

Expert sees 'great threat' to RAJAHMUNDRY

State Government's irrigation engineers and officials took hasty decision regarding the plans of Polavaram project and the dam height should be pegged between 70 ft. and 90 ft. and not 150 ft. as was being planned, to avoid destruction of a vast area in case of dam break.

This was stated by a retired professor of Andhra University College of Engineering and an environmentalist T. Shivaji Rao at a press conference organised by the Gandhi Centre here on Friday.

He wanted the Government to study the project again and make plans to ensure the safety of the project as well as that of upper and lower reaches of the dam and to improve agricultural activity in all three regions of the State.

Basically, the danger that vast areas would face in case of a dam break was not explained at the public hearings held in accordance with the Environment Protection Act, said Prof. Shivaji Rao.

There was a threat of 45 lakh people living in Rajahmundry, Kovvuru, Ramachandrapuram, Mandapeta, Razole, Palakol, Bhimavaram and other towns and hundreds of villages from Kolleru lake to Korangi would face a watery grave and the prosperous area which has huge areas of fertile land and many industries would be destroyed.

- From "The Hindu"